

їд. Но да оўбѣсте, іако власть йматъ Сіхъ чловѣческій на землі ѿпашати грѣхъ, рече разслѣденномъ: тебѣ глаголю: востані, и возмі О́држ твоя, и ѹдѣ въ домъ твой.

їе. И ѿбіе воставъ предъ ними, вземъ, на нѣмже лежаше, ѹдѣ въ дому свой, слава Г҃га.

їс. И оўжасъ пріятъ всѣхъ, и славлахъ Г҃га: и исполнша-са страхъ, глаголюще, іако видѣхомъ преславнаѧ днѣсь.

їз. И по сѣмъ изыде, и оўзрѣ мытаря йменемъ Левію, сѣдаша на мытнице, и рече ємъ: ѹдѣ по мнѣ.

їи. И ѿстаявъ всѧ, воставъ во скѣдъ єгѡ ѹдѣ.

їа. И сотвори оўчрежденіе вѣліе Левій ємъ въ дому сво-емъ: и бѣ народа мытарей многъ, и ишахъ, иже баҳъ съ нимъ возлежаше.

їл. И роптыхъ книжницы на него и фарисеи, ко оўчнікымъ єгѡ глаголюще: почто съ мытаремъ и грѣшники гасть и піете;

їл. И ѿвѣщавъ йсихъ рече къ нимъ: не трѣблютъ здравии врача, но болѣши.

їв. Не пріидохъ призвати праведныхъ, но грѣшныхъ въ поклоніе.

їг. Оны же рѣша къ немъ: почто оўченіцы Іоанновы по-статься чистъ, и мѣты творатъ, таکожде и фарисеисти: а твой іадатъ и піотъ;

їд. Оны же рече къ нимъ: єда можете сны брачныя, дондеже женихъ съ ними єсть, сотворити постыдися;

їе. Пріидутъ же дніе, єгда ѿатъ будетъ ѿ нихъ женихъ, и тогда постаться въ тѣа дні.

їс. Глаголаше же и пріятъ къ нимъ, іако никтоже приставленіа ризы новы приставляетъ на ризѣ вѣтхъ: аще ли же ни, и новию раздеретъ, и вѣтсѣй не согласуетъ єже ѿ новагу.

їз. И никтоже вливаетъ вѣнца нова въ мѣхи вѣтхи: аще ли же ни, расторгнетъ новое вѣно мѣхи, и само излиется, и мѣси погибнутъ: